

پیام تسلیت سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

بمناسبت مرگ دکتر محمود گودرزی

جنبش آزادیخواهی ایران، یکی از دلسوزترین و پرکارترین یاران خود را از دست داد! محمود گودرزی (1933 - 2005) نویسنده، روزنامه نگار و روشنفکری مبارز و ترقیخواه بود که منظمًا مقالات سیاسی مفید و پربراری برای جراید فارسی زبان امریکای شمالی تهیه میکرد. او تنها برای نشریه شهروند حدود هزار مقاله و ترجمه فراهم کرده بود. آقای گودرزی زمانی که در سالهای 60 میلادی در آلمان مشغول تحصیل بود، به عنوان یک دانشجوی چپ و روزنامه نگار جوان به همراه دیگر دوستان دانشجوییش اقدام به پایه ریزی فدراسیون دانشجویان ایرانی در آلمان نمود که بعدها این تشکل نقش مهمی در ایجاد کنفدراسیون جهانی دانشجویان و محصلین ایرانی در خارج کشور داشته است. او سالها بعد به امریکا آمد و به تحقیق و فعالیت خود در دفاع از آرمان آزادی و عدالت اجتماعی ادامه داد. دکتر محمود گودرزی در طول 15 سال همکاری خود با نشریه شهروند، با تسلطی که بر زبانهای آلمانی و انگلیسی و نیز تاریخ ایران و جهان داشت، مقالات و ترجمه های ارزشمندی را خلق نمود. ترجمه های او به خصوص از نشریه مترقی و معتبر "نیشن" (چاپ امریکا) سهم به سزایی در ارتقای آگاهی ایرانیان از سیاستهای امپریالیسم امریکا داشته است. او ضمن مخالفت با جنگ، تجاوز، نئو لیبرالیسم اقتصادی، نئو محافظه کاری، جهانی سازی امپریالیستی و بویژه سیاستهای امریکا، در زمینه مسایل ایران نیز روشنفکری پیگیر و مبارز بود. نقد منظم او بر افکار مذهبی، افشای سلطنت طلبان، نقد اپوزیسیون پرو خاتمی و پروژه های ناظر بر اصلاح رژیم اسلامی و دفاع قاطع او از جنبش های مردمی کشورمان برای دستیابی به دموکراسی و عدالت اجتماعی، جایگاه شایسته ای در ادبیات سیاسی ترقیخواهانه ایرانیان تبعیدی داشته است. او یک سوسیال دمکرات چپ بود با این همه از افشای آن بخش از سوسیال دمکراتهای اروپایی که دست در دست امریکا، به تحکیم امپراتوری آن کمک کردند و در همه جا طرحهای نئو لیبرالیستی را در ضدیت با منافع زحمتکشان بمورد اجرا گذاشتند نیز غافل نماند. متأسفانه بیماری سرطان، این انسان سریف و اندیشمند را از ما گرفت. گودرزی عزیز حتی در وصیتنامه خود نیز درس مثبتی به همه عاشقان آزادی و رهایی داد. او از خانواده و دوستان خود خواست که بجای برپایی مراسمهای یادبود، مخارج آنرا صرف ایجاد بنیادی کنند که وظیفه آن یاری رسانی به خانواده های زندانیان سیاسی و روزنامه نگاران دربند ایران باشد. سازمان ما از صمیم قلب، مرگ این عزیز را به خانواده، بستگان، دوستان و همکاران او تسلیت میگوید و خود را در غم آنها شریک میداند.

با اندوه و احترام

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

8 آوریل 2005